

עלון מס' 423 | פרשת ראה | אב תשפ"ו

# שלהבת

מיסודם של הגאון ר' שמשון דוד פנקס זצוק"ל והגאון ר' עזריאל טאובר זצוק"ל

## העצמה אישית תורנית

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה לכתובת:  
e.shalhevet@gmail.com

## קול שלהבת

KOL SHALHEVES

ניתן להאזין לשיחות המרתקות  
בנושאים:

חינוך  
יעוץ נישואין  
אמונה  
השקפה  
ועוד נושאים מגוונים

באידיש, עברית ואנגלית

בקול הלשון:

03-6171103

073-2951103

במחיר שיחה רגילה

בחייל קול שלהבת:

929.222.9900

## דבר המערכת

### למה שכחו לשים אותי מאחורי הזכוכית

#### במוזיאון 'היכלות'?? וכי אני לא מספיק מיצג יודאייקה?

בימים אלו מתקיים מיצג מוזיאוני חסר תקדים בירושלים... מראים שם כל מיני חפצים ורהיטים של גדולי עולם בכל הדורות... כל מיני פריטי לבוש של ענקי רוח ומאורי האומה היהודית...

בתור אטרקציה מרגשת לבין הזמנים זה דבר נפלא!!! יתירה מזו... בפרט הנוער של הדור שלנו ולאו דווקא שהריגושים הם אלו שמנהלים אותנו ומסיטים אותנו לכל מיני נישות צדדיות... כאן כבר מדובר בשליחות קודש להחזיר את הריגושים הרוחניים לדמויות הנכונות... ולכן עצם המיצג הזה הוא דבר נפלא... והאמת היא שאין צורך לשווק אותו... זה בסדר... כולם כבר מגיעים וגודשים את המקום ומשלמים ממיטב כספם... הכל בסדר... אבל דווקא המיזם הזה שכעת כובש את ליבם של המונים, אולי זו גם ההזדמנות בשבילנו להוסיף מיקוד נוסף בזום של המצלמה ולכווין את הפרוז'קטור ללב הנקודה!!!

ישנו סיפור מדהים (אינני בקי כ"כ בפרטים שלו) על מרן האמרי אמת מגור זיע"א שהיה ברשותו תפילין מאוד מאוד מיוחסות ויקרות שהוא קיבל בירושה מ..... לא יודע ממי... מוצר יודאייקה מאוד יקר... היו מזקני חסידים שהשתוקקו מאוד להניח את התפילין האלו, אבל אף אחד אפילו לא העיז לבקש את זה... והנה... יום אחד התפילין נעלמו בבית!!! בתחילה התעורר חשד שמישהו גנב את זה, בחשש גדול נגשו לאמרי אמת לבשר לו שהתפילין נעלמו... ולתדהמתם לא היה גבול!!! האמרי אמת ענה להם בשלווה: זה לא נעלם... אני פשוט נתתי אותם למישהו...

למי?? למי הרבי הביא אותם?? ענה האמרי אמת בפשטות... דפק פה יהודי עני, ואמר שאין לו כסף והוא צריך תפילין... אז הבאתי לו... הבאתי לו את התפילין האלו...

כולם היו בהלם... אבל הרבי... למה דווקא את התפילין האלו?? הרבי היה יכול לתת לו כל תפילין אחרות הרבה יותר פשוטות... נענה האמרי אמת ואמר: כן!! בכוונה נתתי לו דווקא את התפילין האלו, כי כתוב בשו"ע הלכות צדקה: הרוצה לזכות לעצמו, יכופ יצרו הרע וירחיב ידו וכל דבר שהוא לשם שמים יהיה מהטוב והיפה. האכיל רעב, יאכיל מהטוב והמתוק שבשולחנו. ויכסה הערום מהיפה שבכסותו. וכן הוא אומר: כל חלב לה'. כתוב כאן שבצדקה צריך לתת את המיטב והחשוב שבנכסיו. לכן נתתי דווקא את התפילין האלו, כי הם המיטב שבנכסי.

בינינו... כל מי ששומע את הסיפור הזה זה צובט לנו את הלב!!! לא חבל?? תפילין כ"כ יקרות ומיוחסות... יש פה אנשים שיודעים להעריך את היחודיות שלהם... ובמקום שהם יהנו מהתפילין, הרי האמרי אמת נתן אותם לסתם הלך עני ש... שהיה יכול לשמוח עם תפילין הרבה יותר פשוטות... לא חבל?? אבל לאמרי אמת כנראה לא צבט הלב!!! ולמה לא... כי אני מחשיב את התפילין המיוחסות, ואילו האמרי אמת החשיב את מצוות צדקה... ואם צריך לתת מהמובחר... אז הוא נתן את זה מכל הלב... הוא לא הרגיש בזה שום בזוז... אדרבה... מצוות צדקה מן המובחר...

---

תכל"ס... בימים אלו כולם מוזמנים לבקר במוזיאון היהודי בבנייני האומה... ויהיו שם הרבה הרבה מיצגים יהודיים מרגשים... אבל משהו שם יהיה חסר!!!! תנחש מה?

התפילין!!! התפילין המיוחסות של האמרי אמת... שמה לעשות... הוא נתן אותם לאותו הלך עני... חבל... אם הוא לא היה נותן אותם... אולי היינו יכולים לראות אותם כעת במוזיאון...

אז אכן כן... מה שנכון נכון... הפסדנו את התפילין המיוחסות של האמרי אמת... אבל מה קבלנו במקומם?? קבלנו את האמרי אמת בעצמו!!! קבלנו את הסיפור המופלא הזה על האמרי אמת!!!

# כשאני לבד!!! המשמעות היא שאני עושה את כל העבודה לבד!!!

בפרשת השבוע שלנו יש דבר מסתורי שכולם מסתמא שמים לב אליו... הפרשה פותחת ב-ראה אנוכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה... היום!!! כתוב שהיום אני נותן לפניכם ברכה וקללה... כן? היום?? אתה בטוח שהיום?? אז אתה מוזמן להתקדם שתי פסוקים קדימה... ומה כתוב? 'והיה כי יביאך ה' אלוךך אל הארץ... ונתת את הברכה על הר גריזים ואת הקללה על הר עיבל...'

לא!! הקש ביטול! מה שאמרנו 'ראה אנוכי נותן לפניכם היום', זה לא באמת היום... הכוונה היא ליום שתבואו אל הארץ.. ואז כשתגיעו, אני נותן לכם מסלול הליכה מפורט... הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבא השמש בארץ הכנעני מול הגלגל אצל אלוגי מורה... (אם תשאל שאלה: איפה מצאנו בתורה סימון שבילים? הנה לך, כאן) בקיצור: משה רבינו מדבר בכלל על אירוע שהולך להתקיים אחרי פטירתו... ועוד נדבר על זה... בפרשת כי תבא התורה תמשיך לפרט לנו את סדר המעמד הגדול... מי יעמוד על הר גריזים ומי על הר עיבל... ומה יגידו שם...

אבל תכל'ס... מהי הכותרת של הפרשה שלנו?? ראה אנוכי נותן לפניכם היום!!!! ברכה וקללה... מה הקשר היום?? למה להגיד שזה יהיה היום, בו בזמן שהתורה בעצמה מיד מפרטת לנו את המיקום, שזה הולך בכלל בא", ואילו אנחנו כעת בערבות מואב על ירדן וירחו??

## והביאור בזה הוא פשוט:

אם תעקוב, מפרשת ראה ואילך, התורה מתמקדת בנושאים מערכתיים!!! זה מתחיל מטיהור ארץ ישראל מע"ז... ואח"כ צריך לבנות את בית המקדש... צריך להרוג את עובדי ע"ז ואת עיר הנדחת, ובפרשת שופטים כבר מתחילים לדבר על ההיררכיה, סדרת מינויים... אם זה שופטים ושוטרים, אח"כ מינוי סנהדרין... ומשם מינוי מלך... ואיך יוצאים למלחמה ודיני משוח מלחמה...

בקיצור: מכאן ואילך כל הנושאים מתמקדים במבנה של כלל ישראל!! איך בונים מערכת ממסדית של כלל ישראל... עד היום, בחומש במדבר כל המצוות היו פרטניות, החל ממניר שנדבה אותו רוחו, ואם זה בעל שמקנא לאשתו, הפרשת חלה, הקרבת נסכים, מצוות ציצית, תרומות ומעשרות... ירושה, (אמנם בפרשת מסעי כבר מתחילים לדבר על גבולות הארץ והפרשת ערי מקלט, אבל לכאורה לפי החשבון יוצא שפרשת מסעי בעצמה נאמרה באותו פרק של ראה שופטים ואין מוקדם ומאוחר)

בקיצור: כמעט כל חומש ויקרא ובמדבר, עוסק בציונים של אחד על אחד!! יהודי מול קונו!!! ופתאום אנחנו עוברים לתחום חדש לגמרי!! המבנה המערכתי של כלל ישראל...

אני אתן לך דוגמא קיצונית... רק לשבר את האוזן ולהסביר את ההבדל התהומי ביניהם...

מה הדין יהודי שעבד עבודה זרה במזיד גמור!!! ולא פעם אחת ולא פעמיים אלא מאות ואלפי פעמים... מה דינו?? סקילה?? לא!!! חטאת?? גם לא!! (כי זה במזיד) אולי מלקות?? ברור שלא... אין עדים... אולי כרת?? אוהו... יש סיכוי שהוא יהיה חייב כרת... אבל אל תשאל... בפרשת נשא כתוב ש'איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעול מעל בה', דורשים חז"ל שזה הולך על כל סוגי עבירות, החל מעבודה זרה, גילוי עריות, הכל... נו... ומה דינו?? והתוודו את חטאתם אשר עשו!!! התורה אומרת בשיא הפשטות: לך תתוודה... תחזור בתשובה... חרטה וידי ועזיבת החטא וזהו... ושב ורפא לו... זאת אומרת: יכול להיות לך יהודי שחטא בחטא הכי חמור בתורה, והוא חוזר בתשובה, מבקש סליחה מה', ופותח דף חדש... זהו... הסתיים האירוע...

ופתאום מגיעה פרשת ראה ושופטים וכי תצא... ואנחנו מתחילים לשמוע מנגינות חדשות לגמרי... זקן ממרא!! מדובר בצדיק גמור!!! מראשי הסנהדרין!! עיר וקדיש מן שמיא נחית... שהיה לו ויכוח בהלכה עם חברי הסנהדרין... ועמדו למנין והוכרע כמו הרוב לאיסור, ואילו הוא לא הסכים להיכנע לרוב... (ולא בגלל זדון לב, אלא בגלל שהוא באמת גדול בדורו, והוא באמת מבין יותר מהם) אם הוא הלך והורה כהוראתו, הוא חייב חנק!!! חייב מיתת בית דין!!!

רבש"ע: יהודי עבד ע"ז אלפי פעמים... מגיע לו למות ממזמן... ברגע שהוא עשה תשובה זהו... מודה ועוזב ירוחם... ואילו הצדיק הגמור הזה, בסה"כ לא הסכים להיכנע להוראת ב"ד הגדול ולא מחוסר יראת שמים, וכבר מגיע לו מיתה... יציבא בארעא וגיורא בשמי שמיא??

נו... מה התשובה??

אתה צודק!!! ברור שאותו חכם מסנהדרין הוא צדיק גמור והיהודי שעובד ע"ז הוא רשע גמור!! אבל יש הבדל אחד!! היהודי שעבד ע"ז זה משהו אישי!! זה סיפור אישי שלו מול הרבש"ע... מדובר פה ביהודי שעבד ע"ז בשקט... אף אחד לא ידע... ולכן כמה שזה עוון חמור... כמו שהמרד נעשה בשקט, ככה גם הסכם הכניעה והשלום יכול להיסגר בשקט... אותו יהודי חוזר בתשובה ויעיד עליו יודע תעלומות וסגרנו את התיק... אבל אותו צדיק גמור שחלק על בית דין הגדול ולא מוכן להיכנע להם... יש לנו פה נזק מערכתי!!! שלא ירבו מחלוקות בישראל ושלא יהיו כשתי תורות... אין לנו ברירה, בשביל לעצור את הנוק המערכתי וש'כל העם ישמעו ויראו ולא יזדון עוד', אין לנו ברירה אלא להמית אותו במיתת ב"ד... כנ"ל אותו יהודי שעבד ע"ז מאות ואלפי פעמים וחזר בתשובה וה' סלח לו... מספיק פעם אחת בלבד שתפסו אותו עובד ע"ז בפרהסיא!! והתרו בו שני עדים והתיר עצמו למיתה... הופ!! באותו רגע הוא נתחייב סקילה... אותו יהודי עומד בבית דין המום מהגזר דין... והוא שואל את הסנהדרין קטנה: אני לא מבין אתכם... אני לא חדש פה... אני כבר שנים ע"ג שנים עובד עבודה זרה... וכל פעם מחדש אני מתחרט, חוזר בתשובה, והכל בסדר... כל שנה מחדש ביו"כ אני מתוודה בדמעות שלישי וכל העבירות שלי הולכות על הראש של שעייר המשתלח ו... וזהו... מתכפר לי... ואילו הפעם?? רק פעם אחת יצא לי בטעות לעבוד עבודה זרה בפרהסיא!! ואתם כבר מחייבים אותי מיתה... איפה הייתם עד היום?? כבר שלושים שנה שאני 'דופק' מזבח ומקטר ומשתחוה ומנסך ובסוף אני איכשהו מסתדר עם הרבש"ע... ואילו אתם? רק פעם אחת עבדת ע"ז ואתם כבר 'מתבלבלים' לגמרי... מוציאים אותי להורג... מאיפה הבאתם את ה'חוסר סבלנות' הזו ועוד כל זה בשם בורא עולם???

נו... ואני שואל אותך: מה שווה יותר? התפילין המיוחסות של האמרי אמת או האמרי אמת בעצמו??

התפילין המיוחסות... במקרה הטוב היו מוצר יודאייקה שמחייך אלינו ממוזיאון היכלות... אבל הגדלות של מרן האמרי אמת זה נכס של העם היהודי שאף אחד לא יכול לקחת לנו... האישיות של האמרי אמת שמוקרת מהסיפור הזה, זה לא מוצג מוזיאוני... זה לא משהו שמציץ עלינו מהזכוכית המשוריינת... הסיפור הזה הוא נכס שמונח בקרן זוית וכל הרוצה יבא ויטול...

וכאן השאלה הנשאלת: האם מישהו מוכן לשלם מאה שקל על הסיפור הזה?? על התפילין של האמרי אמת בטח היו מוכנים לשלם כל הון שבעולם... אבל על האישיות עצמה... על האדם השלם בקדושת יוצרו שמוכן לתת ממיטב נכסיו בשביל צדקה... על זה מישהו מוכן לשלם משהו?? זה חשבון נפש לכל מי שסיים את הסיום ב'היכלות', כן!! סיימת להתרגש מכל מיני מוצרי יודאייקה, יפה מאוד... כעת הגיע הזמן למשש את המוצר יודאייקה הכי מרגש בעולם... הלא הוא אני בעצמי,

אמרתי לחסיד סאטמאר... תגיד לי: מי יותר קדוש?? אתה או הכיפה של הייטב לב??

אם מישהו ישפוך אקונומיקה על הכיפה של הייטב לב והוא ילבין אותה... הוא אולי חייב על הנזק, אבל אם מישהו ילבין את פניך ברבים אין לו חלק לעולם הבא!!! נו... אז מי יותר חשוב?? אתה או הכיפה של הרבי?? הגיע הזמן לזכור שאחרי כל המוצרים המרגשים... יש קרטון אחד ששם את כולם בכיס הקטן: הלא הוא אני!!!

רק מה?? אני אחליט האם להשאיר את עצמי בתוך קרטון... או בתוך הניילונים או להצמיח מעצמי אישיות ענקית כמו האמרי אמת... בשביל להצמיח אישיות של האמרי אמת... לפעמים צריך לוותר על כל מיני מוצרים... חלקם מוצרי יודאייקה יקרי ערך... עם כל הכבוד... עדיין מצוות הצדקה המושלמת של האמרי אמת יותר נחשבת מהתפילין הכי מיוחסים!!!

מידי פעם אנחנו צריכים לשנן את האמת הצרופה הזו!! עם כל הקדושה הנוראה של הליגער מצות והליגער שופר, והליגער סוכה... יש הליגער אחד יותר גדול מככולם... הלא הוא אני!!!! ובדור שלנו, אין לנו את הלוקסוס להתעסק עם הליגערס אחרים... כי ה-אני שלי יותר מידי דומיננטי... אני פוגש אותו יותר מידי הרבה פעמים ברגעי דחיסה ושפל... שאני אמור להתעסק עשרים וארבע שעות מול החשיבות שה' מחשיב אותי!!!

דבר אחד ברור: רשב"י ו'ר' אלעזר בנו כשהיו במערה במשך י"ג שנים... למרבה הצער הם לא השאירו משם שום מוצר!!! לא היה להם שם כלום כלום... אפילו לא בגדים... לא שופר... לא סוכה... לא אבנים... רק חול וחורבים... ושם קנית הודך והדרך!!! מאה אחוז אנא עבדא!!! ישיר לה'!!!

סיימתם סיור?? ראייתם את כל החפצים הקדושים?? כעת הגיע הזמן לקחת את המקרוסקופ אלינו לקראת אני לדודי ודודי לי הממשמש ובא!!!

שבת בפרהסיא, ולנו לא נותר אלא להיות מחונכים לקרב אותו ולסנגר עליו שהוא תינוק שנשבה...

אם האינטרנט היה בזמן סנהדרין, הם היו גוזרים שמי שמחזיק מכשיר שמחובר לרשת לא מסוננת ונתפס בשטיבלאך עם עדים והתראה נשלח לבית הסקילה... ומה אתה חושב... גם אחרי שבי"ד היו גוזרים את זה, עדיין היו כל מיני אנשים גולשים בשקט אפה שאף אחד לא רואה... אבל לפחות הם היו יודעים שיש להם עסק עם עוון חמור מאוד, ולכה"פ לא היינו צריכים כל שני וחמישי לעשות עצרת התעוררות או תעמולת עלונים כדי להזכיר לעצמנו שזה מנוגד לרצונו יתברך...

אז זהו!!! שאנחנו כעת בהנהגת היחיד טהורה לגמרי!!!

אתה מתמודד יום יום מול כל מיני פיתויים וניסיונות שה' מאוד מאוד מתנגד להם... ואין לך כובד משקל... מישוה שיבהיר לך באופן חד משמעי עד כמה שזה בלתי נסלח ובלתי מתפשר...

במילים אחרות: כשאני מתגבר בחדרי חדרים ואני לא נופל בזה, זה לגמרי לגמרי אני!!!! יש לי אפס פידבק מבחוץ... אף אחד כמעט לא מצליח באמת באמת להבהיר לי עד כמה אני מחויב לזה...

ואם הקב"ה מזמין את הנהגת היחיד הזו... כנראה שזה התפריט והמתכון שהוא רוצה ממני...

ואני אתן לו את זה... ובאהבה!! ועם כל הלב... ואני אגיד לו: אבא שבשמים... תדע לך: אף אחד לא מאיים עלי... אף אחד לא יכול להפריע לי... אני פה לבד ואני מתגבר רק למענך יתברך!!

קח על זה קרדיט מלא!!! תבין: את התופעות לוואי השליליות של הנהגת היחיד אנחנו פוגשים היטב... כן... הסכנות הם הרבה יותר גדולות... יש לך הרבה פחות שרירים וסמכות לאכוף את טוהר המחנה... בנוקים של הנהגת היחיד אנחנו מבוססים היטב... אם ככה, מותר לנו גם להרויח מזה משהו... אם כבר נגור עלי לחיות בסיכון המתמיד הזה שקוראים לו הנהגת היחיד, שאני כל הזמן צריך משמעת עצמית להחזיק מעמד ואין לי את הקביים של המערכת... אם כבר אז כבר, במקום להתבכין כל הזמן על המצב הקשה של הדור שלנו, ואיך שהניסיונות מאוד קשים מאוד...

די להתבכיינות... בא נפגוש את הזוית האצילית שבזה!! בא נפגוש פה את המחמאה והאימון העוצמתי שה' נותן בנו... כן... ה' רוצה לראות אותי שוחה לבד!! בלי מצופים... בלי גלגל ים... בלי שום קביים... רוצה אותי שחקן שלו על מלא!!! איפה ראינו כאלו דברים??

תרשה לי להיות זקן לכמה רגעים... בינינו... גם כשאני הייתי בחור זה לא היה... עדיין זה לא היה כ"כ 'קשוח'!!! גם כשהרחוב היה פרוץ ומלא ניסיונות, זה לא מתקרב למכלול האפשרויות שיש היום שאף אחד לא יכול באמת לאכוף אותך על זה... טיירע יידן: אתם, שעשיתם לעצמך חסימה במחשב... תרשו לי לרגע אחד להיות 'מסית ומדיח', האם אתם זוכרים שאתם בעצמכם יזמתם את החסימה הזו?? האם אתם לוקחים בחשבון שאתם תמיד יכולים בכל רגע נתון להסיר את החסימה?

נו... לאן אני חותר?... מה... וכי אני רוצה כעת לשכנע פה מישוה להסיר את החסימה? חלילה!! אני רק רוצה לגלות את תשומת לבך... שזה אתה!!! זה שלך!! וכל יום נוסף זה לגמרי אתה!! האם לקחת את זה בחשבון או שאתה עסוק כל היום כמו חרדי מצוי לשקוע בהלקאה עצמית מה היית יכול לעשות יותר?? תבין: בזמן שביהמ"ק היה קיים והיה סנהדרין, כל כלל ישראל נשאב אחרי ההנהגה, אתה מוזמן להציץ בנביא ולראות, אם היה מלך שעשה הרע בעיני ה', אוטומטית כל כלל ישראל עושים את הרע בעיני ה', ואם המלך צדיק אז כולם צדיקים... כי... כי הוא פשוט אוכף את רצון ה'... אבל כיום, אין מלך, אין הישר בעיניו יעשה, ואם נכון להיום יש לך מחשב עקור ופלאפון כשר זה לגמרי לגמרי אתה!!! מתחיל בך ונגמר בך!!

אנחנו מצידנו משתוקקים להשיבה שופטינו כבראשונה ויועצנו ככתחילה', אנחנו לא מחפשים קונצים, אנחנו מצידנו מתפללים ואל תביאנו לידי ניסיון, וברור שהדבר הנכון ביותר לכלל ישראל זה ראה אנוכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה, ואנחנו מתפללים שמישיח יבא ויכוף אותנו על מצוות התורה, אבל כל דקה שזה עדיין לא קורה!!! צריך לדעת שאני ואתה נותנים לקב"ה משהו שבשום דור לא נתנו לו... אני ממליך את ה' לבד לבד!!! ואם אני לבד... זה אומר שאני עושה את כל העבודה לבד...

יהיו לך לבדך ואין לאחרים איתך... קרבן יחיד!! אהבה כלולה!!

אז הנה!!! הנה לך המהפך הגדול שמתרחש בפרשיות האלו!! המהפך בין הנהגת היחיד להנהגת הכלל!!! כל עוד חטאת עוית פשעת לפני ה' באחד על אחד... כאן יש "ג מידות של רחמים, כאן יש מערכת יחסים שלימה... אתה יכול להתפייס עם הרבש"ע ושוב 'לפספס', ושוב לחזור בתשובה וזה דינמיקה שלא נגמרת... אבל ברגע שזה מגיע להנהגת הכלל... ברגע שהיהדות נהפכת למערכת, כאן אין לנו רשות לעבור בשתיקה, גם לא על חילול שבת אחד!!! גם על חילול שבת אחד במזיד והתראה, אתה כבר מתחייב סקילה!!! אפס סובלנות!!! כן... תוס' בחולין מציג סיטואציה של יהודי ששחט בהמה בשבת והתחייב סקילה על חילול שבת... אבל השחיטה שלו כשירה... אין לנו דין של מומר!! ביום ראשון סוקלים אותו על חילול שבת... ובסעודת הבראה אוכלים מהבשר של השחיטה שלו, הוא לא הספיק אפילו להיות מומר... והוא כבר התחייב סקילה!! ולמה?? כי בשביל להתחייב סקילה, מספיק פעם אחת שבן אדם חילל שבת במזיד והתראה... הוא אפילו לא מומר,

תחשוב... מסתובב לו מומר גמור והכל בסדר... הרבש"ע עדיין מחכה לו... ואילו יהודי ירא שמים, פעם אחת חילל שבת במזיד והתראה... וזהו... אפס סובלנות!! אנחנו לא נותנים לו אפילו צ'אנס אחד...

כן!!! זה ההבדל התהומי בין הנהגת הכלל להנהגת היחיד!!!

אגב: ובאמת מה ההבדל?? פשוט מאוד: כל עוד אני עומד מול בורא עולם, לקב"ה יש רשות לסלוח ולמחול... אבל ברגע שיש פה מערכת והנהגה של כלל ישראל!!! ברגע שיש הפקרות ויהודי מרשה לעצמו לחלל שבת... אין רשות למערכת לסלוח לו... כי אנחנו צריכים לאכוף כל בגידה בה'... ה' יכול לסלוח... אבל לנו אין רשות לסלוח... שתבין: אף מיתת בית דין לא נועדה בשביל מי שחטא!!! אלא בשביל הסביבה שלו... כלומר: אדם שחילל שבת ונתחייב סקילה... הסקילה לא נועדה בשבילו... והראיה שלא... כי סו"ס אנחנו יהודים מאמינים ואנחנו יודעים שתשובה מכפרת על הכל... בשביל לכפר על חילול שבת לא צריך סקילה... מספיק תשובה... אלא מאי?? הסקילה נועדה בשביל הנשואים ישמעו ויראו... היות והוא חילל שבת בפרהסיא והוא כעת יצר משוואה של פריצת גבולות והפקרות שניתן לחלל שבת... אנחנו מוכרחים ע"פ תורה לגדור את הפריצה ולהבהיר קבל עם ועדה שהאחרון שחילל שבת, למחרת יצא לבית הסקילה והנשואים ישמעו ויראו...

רק מה תגיד?? סליחה... וכי אתה הורג אותי בשביל אחרים?? הרי אני מצדי, היה מספיק לי תשובה בשביל לכפר על חילול שבת מול הרבש"ע... רק מה... אתה סוקל אותי בשביל שאחרים ישמעו ויראו?? איזה היתר יש לך להרוג אותי בשביל אחרים??

נו... מה התשובה??

בשביל זה!!! בדיוק בשביל זה יש לנו אירוע גדול ומכונן שמשה רבינו מכין אותנו כבר עכשיו מראש!! שיום יבא ואנחנו נכנס לארץ ישראל ואז אנחנו נלך להר גריזים והר עיבל, ושם במעמד הזה אנחנו נבא בברית שכל ישראל ערבים זה לזה, שזה אומר: שאם אתה תחלל שבת במזיד... וכתוצאה מזה אתה תגרום לפריצה והפקרות שכולם רואים שניתן לעשות מה שרוצים... הרי אתה בעצמך הוא זה שתשא באחריות!!! כלומר: הסיבה שאתה חייב סקילה על חילול שבת, זה בגלל שאתה בעצמך חתמת על מגילת היסוד של כלל ישראל שברגע שאתה תפרוץ פריצה בשמירת התורה, אתה הוא זה שתשלם על זה בראשך!!!

ובדיוק בשביל זה משה רבינו מכין את עם ישראל כבר עכשיו מראש... תתכוננו... אנחנו כעת עוברים הילוך... עד עכשיו דברנו בעיקר את הנהגת היחיד... אבל מכאן ואילך ראה!!! ראה אנוכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה... אנחנו מתחילים כעת לעבור להנהגה מערכתית שנקראת כלל ישראל... זו הנהגה שונה לגמרי!!! הנהגה של אחריות ציבורית!! ולכן משה רבינו כבר עכשיו מספר לעם ישראל שיום יבא, ואתם תחתמו על זה... אתם תעמדו על הר גריזים והר עיבל ואתם תחתמו ותבואו בברית שבייחס לכלל ישראל אין מקום לווייתורים!! אין מקום ל"ג מידות של רחמים!!

---

כעת נחזור הבייתה... תכל'ס... אנחנו כעת נמצאים עדיין עמוק באלפיים שנות גלות וכבר שנים רבות שאין לנו את ההנהגה המערכתית של כלל ישראל... אז מה יש לנו כן??

**אצלנו הכל מתחיל ונגמר בהנהגת היחיד!!!** אבל לא סתם הנהגת היחיד... אלא הנהגת היחיד טהורה ונקיה בלי שום שום פידבק מהנהגת הכלל... תבין: גם בזמן שביהמ"ק היה קיים, לכל יהודי היה את הרגעים הבודדים שלו מול ה'... מה שנקרא 'והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי רואנו ומי יודענו', אבל לכה"פ אותו יהודי ידע גם כשהוא כעת עובד ע"ז 'מאחורי הדלת והמזווה', הרי אם הוא יעשה את זה בפרהסיא, הוא יתחייב סקילה!!! לפחות היו לו פרופורציות... הייתה לו אמת מידה להבין את חומר מעשיו... אבל היום!! אתה יכול לפגוש יהודי מחלל

### ולא נבוש כי בך בטחנו

**בטחונם בהשם** כמו שכתוב תהילים (עת, ה) ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל אשר ציוה ושימו באלקים כסלם ולא ישכחו מעללי אל ומצוותיו ינצורו.

דבריו הנוראים הם שמידת הבטחון בהשם היא תכלית כל התורה כדי שישמו בטחונם בהשם וההסבר בזה הוא כנ"ל כי עיקר מה שהקב"ה רוצה מאתנו שנסמך עליו שנאמין בו, אחרי חטא העגל חזר הענין לסורו, שוב דאגנו וחשנו שא"א לסמוך על השם וצריך איזה עגל קטן לעזרה בעת הצורך רח"ל.

ובעצם כל החורבן הנורא ואלפי שנות גלות התחילו באותה מחשבה נוראית של בכיה של חנים, יהודי לא סומך על הקב"ה שאמר לו שטובה הארץ מאוד מאוד, שהיא ארץ חלב ודבש, וח"ו הוא מעלה בדעתו ועל בדל שפתיו את המילים הנוראיות הללו של **בשנאת השם אותנו הביאנו אל הארץ הזאת**. זהו שבירת הכלים, חוסר אימון מוחלט.

אם כן מה יהיה הסוף? מבאר הרמח"ל בדרוש הקיזוי **זה סוף התיקון - מגודל תקות כל ישראל באורך הגלות ובטחונם באמונה שיגאלו**. וסוף התקוה, "ומשתי את עון הארץ", וזה, "לישועתך קויתי".

רצונו לומר בשכר הצפיה שאנו מצפים להשם ואנו מאמינים בו שיגאלנו למרות כל רעשי הרקע מסביב הטוענים בכל תוקף שהשם עזב אותנו והוא שונא אותנו ולא חפץ בנו, הלא זו טענתם של הנוצרים שהשם כרת עמם ברית חדשה ועזב אותנו, וזו טענתם של הישמעאלים שהקב"ה כ"כ שונא אותנו שהוא מוכן לתת גן עדן ושכר רב למי שמתאבד כדי להרוג אותנו, ואנחנו ממשיכים לטעון בכל תוקף שזה לא כך, ובטחונם בהשם ומאמינים בו, וכדברי הרמח"ל בספר קל"ח פתחי חכמה - פתח מב סוף תיקונם יהיה לעתיד לבוא, וזה הדבר כבר נתבאר למעלה, שאין הרע חוזר לטוב אלא לעתיד לבוא, והוא בסוף ההנהגה, **אחר שכבר קבלו כל החוטאים עונשים גדולים, וישראל נתחזקו באמונתם אפילו באורך הגלות ובמיריות הגדול הזה - הם דברים קוראים ליחוד להתגלות**. ועל כן בסוף שליטת הרשימו, שאז נעשו אלה הענינים, יהיה סוף בירור הכלים, שזהו מה שכופה הרע, ומחזירו סוף סוף לטובה, והוא **בגודל אמונתם של ישראל בגודל הגלות**.

**וכפי מה שנתבאר האמונה העקשת של עם ישראל בגאולה שיגיע יום והקב"ה לא יתאפק יותר כביכול והוא יחזיר אותנו אליו כי הוא כביכול אוהב אותנו והוא לא יכול בלעדיו, זהו התיקון הגדול ביותר לשנאת השם אותנו**, גודל בטחוננו בהשם למרות הכל יביא את התיקון של העולם. ועל זה כותב הרמח"ל אז נאמר (ירמיהו ג, כ), "יבוקש את עון ישראל ואיננו וגו' כי אסלח לאשר אשאר"; וכן נאמר (ישעיה מח, יא), "**למעני למעני אעשה לי ואיך יחל**"; (שם מג, כה), "אנכי אנכי הוא מוחה פשעי למעני וחטאתיך לא אזכור". וכן נאמר (זכריה ג, ט), "ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד". **זאת נחמתנו בעניינו, כי לא על מעשינו יפקוד, ולא לזכותנו ימתין, או מחסרון מעשים יחליפנו ח"ו, אלא מפני השבועה אשר נשבע לאבותינו והברית אשר כרת. הנה אפילו אם לא יהיה זכות בישראל - כשיגיע עת מועד, יום נסתם בלבנו, הנה על כל פנים יושיענו ודאי, כי אדון כל הוא, ויכול לעשות כן כשהוא רוצה**.

האמונה העמוקה בגאולה בביאת המשיח, היא שסוף סוף אבא שבשמים אוהב אותנו והוא לא יעזוב אותנו ואפילו אם לא יהיו לנו זכויות, **הוא לא יחליפנו מחסרון מעשים**, זהו הבטחון ההופך את הקערה על פיה ומזכה אותנו בגאולה, לא לחינם הסתיר בורא עולם את הקץ, כדי שנסבול את החרפות הללו ובכל זאת נמשיך להאמין. וכמו שאמר המשורר אשר חרפוה השם אשר חרפו עקבות משיח, הם מחרפים אותנו על איחור פעמיו של משיח, על איחור עקבותיו, ואנחנו ממשיכים לבטוח ולהאמין לבקש ולהתחנן "ולא נבוש כי בך בטחנו", זהו תיקון העולם בעומק השענויות מוחלטות על השם והאמונה העזה שהוא רוצה בנו ובטובתנו ואוהב אותנו ללא תנאי, והלואי ונזכה לראותו המהרה בימינו.

נשארנו חייבים תשובה מהו סוד הקיזוי, מדוע הקב"ה רוצה שנחכה למשיח, מה היה גרוע אם היינו מאמינים שמשיח צדקינו יגיע בעת שיעלה רצון מאת הבורא יתברך שמו, למה צריכים לחכות?

ההמתנה היא חלק מהעיקר כלשון הרמב"ם, שמי שאינו מאמין או אינו מחכה לביאתו כפר בתורה ובנביאים. והדברים צריכים ביאור מדוע ענין הציפיה למלך המשיח היא חלק בלתי נפרד מן העיקר של ביאת המשיח.

ובכלל כבר שאלנו מדוע הקב"ה לא מגלה לנו מתי יבוא המשיח, הלא אנו סובלים חרפות ובזיונות כל הזמן, עיקר טענת אומות עלינו היא על היותנו נאמנים להשם היתה לי דמעותי לחם יומם ולילה ובאמור אלי כל היום איה אלוך, וכך שואל דוד המלך למה יאמרו הגויים איה נא אלוךיהם, בכל נוסחאות התפילה, מופיע ענין החרפה והבושה שאנו סובלים בגלל אריכות הגלות כחלק מכל הענין, בקשתנו היא תמיד והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוה השם. זרים אומרים אין תוחלת ותקוה. חון אום לשמך מקוה.

וכן אנו אומרים בפיוט אקדמות שאומות העולם שואלים ותמהים עלינו מנן ומאן הוא רחימך דבגינה ספית מדור אריותא, מי הוא זה אוהבך שבשבילו את מושלכת לגוב האריות, וכן הביא הרמב"ם באגרת תימן, שאומות העולם שואלים ותמהים עלינו למה אתם הולכים אחרי השם.

וכמו שאמרנו במדרש במדבר רבה (פרשה ב פרק ב) מי זאת הנשקפה, אומרים להם אומות העולם שובי שובי השולמית, הדבקו לנו ובואו אצלנו ואנו עושים אתכם שלטונים הגמונים דוכסים שובי שובי ונחזה בך...

אם רק השם היה מגלה את הקץ היינו חוסכים את כל החרפות שמחרפים אותנו כל יסודה של דת הנצרות מבוססת על היאוש של השם מעמו. למה הקב"ה לא מגלה את הזמן ואז יסתמו פיהם של שונאינו ומקטריגנו?

מדברי הרמח"ל בדרוש בענין הקיזוי נראה שיש לדבר הזה עומק גדול ובכדי להבין את דבריו בס"ד יש להקדים הקדמה קצרה מדברי הגר"א באדרת אליהו עה"פ: ותפקחנה קודם שאכלו מעץ הדעת הלכו לתומתן ולא חשבו על הרע שיוכל להיות וכיון שאכלו ותפקחנה בו' להשיגח בעינא פקחא על כל דבר ולדאוג על כל רע אשר יוכל להיות.

כלומר הגאון מוילנא מבאר שהתוצאה של חטא אדם הראשון בעולם, היתה הדאגה, ונסה להבין את עומקם של דברים. כפי שמובא בחז"ל הנחש הקדמוני פיתה את אדם וחוה ואמר להם שזה שהקב"ה אמר לאדם לא לאכול מעץ הדעת הוא לא רוצה בזה את טובתכם ח"ו, אלא הוא מפחד מתחרות כי הוא עצמו נהיה אלהים אחרי שאכל מעץ הדעת ח"ו, ולכן הוא אומר לך לא לאכול כלומר הקב"ה לא דואג לאינטרסים שלך אלא לאינטרסים שלו, ובמילים אחרות אל תסמוך על השם אלא דאג לעצמך ומכאן התחילו כל הדאגות העולם.

אם נתבונן, חטא זה הוא שורש כל החטאים כולם, כי בכל חטא מונח רווח שהאדם רוצה להפיק מן העולם נגד הרצון האלוקי והכלל בידיו הוא אין אדם שומע לי ומפסיד ואם בכל זאת האדם עובר על רצון הבורא אות וסימן הוא כי הוא אינו סומך עליו.

ובאמת החטא הזה כידוע נתקן בזמן קבלת התורה, כאשר אמרו ישראל נעשה ונשמע פסקה זוהמתן לדרכינו הדברים ברורים, הזוהמא היא החוסר אימון בהשם והתיקון הוא להלך עמו בתמימות ולא לשאול שאלות, חתמנו כביכול על מסמך שבו שש מאות ושלש עשרה מצוות ולא שאלנו מה כתוב שם, זו היא השענויות מוחלטות על האלוקים ובעצם זה מה שהקב"ה רוצה מאתנו תסמכו עלי תשענו עלי.

זה לא סתם, אלא הקשר בינו לבין השם הוא כאשה ובעלה, והדבר הראשוני המבוקש בחיי הנישואין שהאשה תסמוך על בעלה, אם היא לא תסמוך ותדאג לעצמה זו היא פגיעה בבעלה.

מוסיף הגר"א עה"פ למען ידעו דור אחרון בנים יולדו את אבותינו להודיעם לבניהם כי עיקר נתינת התורה לישראל היא כדי שישמשו